

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Kövér László
az Országgyűlés elnöke részére

komáromi szám: K/1769

Érkezett: 2014 OKT 28.

Írásbeli kérdés

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése alapján, figyelemmel az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdésére, valamint az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 124. § (1) bekezdésére, **kérdést** kívánok benyújtani a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 48.§ 1. és 10. pontja szerinti feladatkörében eljáró **Balog Zoltán** Emberi Erőforrások Minisztériumot vezető miniszterhez,

„Kioktatás helyett válaszolna is a családi pótlékkal kapcsolatos kérdéseimre?”

címmel. A választ írásban kérem.

Tisztelt Miniszter Úr!

Tisztelt Államtitkár Úr!

Az előző kérdésemre adott kioktató válaszát visszautasítom.

Visszautasítom, hogy nekünk ne lett volna fontos, hogy a legszegényebb, leginkább rászoruló családokat ösztönözzük arra, *„hogy iskolába járassák gyermekeiket, megnyitva előttük a felemelkedés egyetlen útját, amely az iskolapadon, a tanuláson keresztül vezet”*.

Visszautasítom, hogy Ön ismét valótlanságokat állít a családi adókedvezmény kormány által működtetett rendszerével kapcsolatos véleményünkről. Ön folyamatosan hamisan állítja be az ezzel kapcsolatban írt mondataimat. Nem tudok mit kezdeni azzal, ha Ön az általam írt mondatokat nem tudja megfelelően értelmezni. Talán kérje mások segítségét a leveleim olvasásakor.

Lehetséges, hogy ez a probléma összefügg azzal, hogy Ön fiatal és akkor végezte tanulmányait, amikor már országos mérések bizonyították, hogy a tanulók jelentős hányada nem érti az olvasott szöveget.

Az alább idézett mondataival Ön nem csak engem oktat ki, hanem a gyermekeiket nevelő szülőket is: *„Sajnos az volt a tapasztalatunk, hogy a tankötelezettség előírása önmagában nem oldja meg a korai iskolaelhagyás problematikáját, ha a diákoknak, illetve családjuknak nem kell szembesülniük semmilyen azonnali, közvetlen hátrányos következménnyel az iskolarendszertől való kimaradás miatt. (...) Sok hátrányos helyzetben lévő család önmagától nem ismeri fel mindezt, vagy nem képes*

ennek megfelelően cselekedni. Ezért nem marad más út, mint olyan ösztönző intézkedések bevezetése, amelyekkel rá lehet venni az érintett szülőket arra, hogy megfelelően gondoskodjanak gyermekeik taníttatásáról.

Kérem, tájékoztasson arról, hogy: **milyen tapasztalataik vannak?**

- **Milyen hatástanulmányokra alapozzák meglátásukat?**
- **Miért engedi meg magának, hogy azt mondja, hogy a „sok hátrányos helyzetben lévő család önmagától nem ismeri fel mindezt”?**

Az külön érdekes, hogy Ön szerint a tankötelezettség korhatárának leszállítása kombinálva a családi pótlék iskolalátogatáshoz kötésével külön ösztönző tényező a lemorzsolódás megelőzésében...

Ön válaszában azt írta, hogy a „2012/13-as tanévben már több mint egyharmadával – 35 százalékkal kevesebb volt az 50-nél több igazolatlan órával rendelkezők száma, mint a 2009/2010-es tanévben, vagyis a módosítás bevezetése előtt”.

- **Pontosan hogyan alakult az intézkedés bevezetése óta a tankötelezettség kapcsán szüneteltetett illetve felfüggesztett folyósítások száma?**
- **Mennyi gyermektől vonták el időszakosan vagy teljesen a családi pótlékot a 2010/11-es, a 2011/12-es, a 2012/13 és a 2013/14-es tanévben?**
- **Mindez mekkora kiadáscsökkenést jelentett?**

A családi pótléknál az elmúlt években látható kiadáscsökkenést nem sikerült megmagyaráznia teljes körűen. Azt hiszem, hogy a családi pótlék korhatárának 23-ról 20 évre csökkentése – bármennyire is problémás döntés volt – nem okozhatta az előirányzat ilyen mértékű csökkentését. Sejtéseim szerint a 20 és 23 éves kor között közoktatásban tanulók (akiket érintett a változás) nem voltak akkora létszámban, ami a négy év alatti majdnem 30 milliárd forintos csökkentést magyarázná.

Amit ezzel kapcsolatban Ön ír, az másra enged következtetni: „Míg a 6 és 18 év közötti hallgatók körében a közoktatásban tanulók létszáma a 2010/11-es tanévhez képest 5,6 százalékkal csökkent – ami nem haladja meg lényegesen az ugyanezen korcsoport egészében mért 3,2 százalékos létszámcsökkenés mértékét –, addig a 18 év felettek esetében ennek közel háromszorosával, 15 százalékkal esett vissza a tanulószám. Eközben a 18-23 éves korosztály létszáma csupán 2,5 százalékkal lett kevesebb!” Számomra nem derül ki, hogy ennek mi köze a családi pótlék kiadáscsökkenéséhez. Talán arra céloz, hogy azért csökkent a 18-23 éves korcsoportban a közoktatásban tanulók száma, mert már nem kapnak családi pótlékot? Tehát Ön szerint sokan csak emiatt tanultak tovább. Úgy látszik, hogy Önöknek az már nem fontos, hogy bárki tovább tanuljon, felnőttként fejezze be középiskolai tanulmányait, hiszen ezt a korhatárt nem emelték fel azóta sem.

- **Mennyi volt 2009-ben és az azt követő években a 20 és 23 év között a családi pótlékre jogosultak száma? Mennyi volt ezek közül a közoktatásban tanulók száma? Mekkora kiadáscsökkenést jelentett mindez?**
- **Ha nem értenek egyet ezzel a módosítással, mi akadályozta meg Önöket az elmúlt négy évben abban, hogy visszaemeljék a jogosultság korhatárát?**

Sőt, ha az előzőekben fejtegetett összefüggés fennáll, akkor ez végképp azt mutatja, hogy legkevésbé sem szabad a családi pótlék megvonásával sújtani a tankötelezett gyermekek családjait, főként nem szabadott volna csökkenteni a tankötelezettség korhatárát. Felvetődik ismét a kérdés:

- **Mennyivel csökkent a családi pótlékra szánt kiadások mértéke az elmúlt években a tankötelezettség korhatárának csökkentése miatt?**

A korábban már jelzettek mellett további spórolást jelenthetett a magasabb összegű családi pótlék elvétele a beteg, elsősorban asztmás gyerekektől. Ez nem csak abból adódhat, hogy a magasabb mértékű ellátás helyett az „alapösszeget” kapják ezek a családok, hanem a speciális kedvezmények megszűnésétől is, amelyek viszont feltehetően az egészségügy oldalán jelenthet kiadáscsökkenést.

- **Mekkora kiadáscsökkenést okozott a magasabb összegű családi pótlékra való jogosultság szűkítése?**
- **Mennyi gyermek volt jogosult magasabb összegű családi pótlékra 2010-ben, 2011-ben, 2012-ben, 2013-ba és 2014-ben?**

Őn azt állítja, hogy a családi adókedvezmény, vagy a gyed és a gyes esetében jelentősen nőtt a gyermekes szülőknek járó összeg. Azt is hozzátette, hogy ezek az emelések lényegében minden érintett családhoz eljutnak.

Tájékoztatom Államtitkár urat, hogy a gyes összege egy forinttal nem emelkedett az elmúlt években. A gyed pedig nem juthat el minden gyermekes családhoz, hiszen annak más jogszabályi feltételei vannak, mint a gyesnek. A családi adókedvezmény pedig még Önök szerint is csak a családok 84%-ához jut el valamilyen mértékben.

Azt viszont nem írja le, hogy a családi pótlék, a gyes és a gyet vásárlóértéke az indexelések elmaradása miatt folyamatosan csökkent az utóbbi években, közel 30%-kal.

- **Mikor emelik végre a családi pótlék összegét?**

Őn az állítja, hogy teljesen légből kapott az az állítás, miszerint „a gyermekes családok helyzete „nagyon súlyos” volna; ez legfeljebb a Gyurcsány-Bajnai kormányok időszakában lehetett igaz”.

Engedje meg, hogy ráirányítsam figyelmét egy nemrégiben megjelent jelentésre, amely szerint a gyermekek szegénységére vonatkozó mutatók 2010 után nagyobb mértékben romlottak, mint korábban. A kormányváltás előtt általában 10% alatti mértékben romlottak, később viszont 10-20% közötti mértékben zuhantak a mutatók.

Szakértők megállapították azt is, amit egyébként nemzetközi felmérések sokasága is alátámaszt, hogy egyre nagyobb a szegénység, kiváltképpen egyre rosszabb a gyermekes családok helyzete. A szegénység, főként a gyerekszegénység vidéken, a falvakban növekszik. Így mondatai egyáltalán nem állják meg a helyüket.

Az Önök szociálpolitikája a teljes szakmai hozzá nem értésről tanúskodik, hogy az Ön szavait idézzem. Önök nem értenek a szociálpolitikához, mégis szánalmasan próbálkoznak intézkedéseiket megmagyarázni. Sajnos ennek a kísérletezésnek a teljes magyar társadalom issza meg a levét.

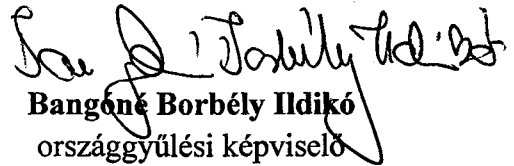
Emlékeztetném Önök azokra a legsúlyosabb intézkedésekre, amiket a családi pótlékra jogosult gyermekekkel és családjaikkal szemben az elmúlt években tettek:

- Négy év alatt egy forinttal nem emelték a családi pótlék összegét.

- Beteg, asztmás gyermekektől vették el a magasabb összegű családi pótlékra való jogosultságot.
- Az iskolai hiányzásokat összekötötték a szülők közmunkaprogramban való kizárás lehetőségével.

Várom megtisztelő válaszát!

Budapest, 2014. október 27.

Bangóné Borbély Ildikó

országgyűlési képviselő

(MSZP)